

Generalforsamling 2022

Skoleleder Vibeke Helms.

Kære alle

Talen i år, har været svær at skrive. Det skulle være let og muntert, fordi vi har genvundet vores frihed til at lave lige netop den skole, SFO og børnehave vi ønsker os. Alligevel er vi forandrede, nok ikke bare mig, men hele vores opfattelse af det nødvendige. Der er kommet en alvor og tyngde, der har afløst noget af den lethed vi kendte før. Så talen er skrevet om og om igen. Der er krig i Europa, og vi bliver mindet om at tillid, dialog og nysgerrighed efter de andres perspektiv, ikke bare er *gode værdier*, men helt *afgørende værdier*.

Vi skal tale sammen når noget er svært, siger vi til hinanden. Vi må øve os på det, vise vores børn det og på den måde lade dem komme ud i verden med erfaringen for, at vi med tillid, dialog og nysgerrighed, kan rumme mangfoldighed, modsætninger og drømme om det gode, vi ønsker for os selv og hinanden.

Talen til generalforsamlingen starter altid, hvor sidste års generalforsamling sluttede, og det var en dejlig dag i juni. Sommeren med afslutninger, om det er Anemonefest eller 9. klasses eksamen, er en særlig tid. Vores 9. klasse lavede en rigtig fin skoleafslutning, med højtidelighed til translokationen og fjollereri på karameldagen – helt som det skulle være. Det er noget særligt at sige farvel efter 10 år.

Første skoledag tog vi igen imod en ny klasse i 0. og det er med spænding og forventning vi ser frem mod den første skoledag. Det er ikke kun børn og forældre der er spændte, der er vi også heroppe. Hvordan mon klassen tager imod det, at gå i skole?

Kan I huske hvordan vi stod her på første skoledag og nød solen og udsigten til et skoleår med mere frihed?

I 2021 tog vi ret hurtigt på lejrskole, det er noget at det der binder os allermost sammen og skaber det særlige fællesskab. Vi har traditioner og forventninger, og heldigvis også plads til at både børn og voksne kan præge turen med nye ideer.

Årets høstmarked, blev et toårs høstmarked. Det var så godt vi kunne gennemføre festen og vi glæder os allerede til næste gang. Støtteforeningens arbejde er en meget vigtig krumtap for vores skolekultur. Et ægte mødested for gæster, kommende, nuværende og tidligere familier. Mange tak for det store arbejde, I gør for os alle sammen.

Morgensang fik vi også taget hul på, og vi kunne mærke hvorfor vi har morgensang, og at det virker helt ind i knoglerne. Det har været overraskende let at genoptage den del af hverdagen.

Det betød alt sammen, at fællesskabet fik et rigtigt godt udgangspunkt, for en vinter der trak tænder ud. Måske kunne man godt have set det komme, men det gjorde vi (heldigvis) ikke. Vi behøver ikke at trætte hinanden med opremsning af alt det der har udfordret, men jeg synes alligevel det er vigtigt at vi husker på, hvordan vi på trods, har lavet børnehave, SFO og skole, så tæt på det vi ønsker, som det overhovedet har været os muligt. Der er god grund til at rette

ryggen og være stolte af, alt det vi har kunne på trods. Det gælder medarbejdere, børn og forældre. Tak for en kæmpe indsats, tak for kreativitet, pragmatisme og holdspil. Det er dejligt, at vi nu igen kan lave helt almindelig skole og børnehave efter to år med restriktioner, hjemsendelser, aflysninger og alt hvad det har båret med sig.

Noget er forandret i løbet af de sidste par år i børnehaven og på skolen. Mange kender ikke stedet fra før Corona, det gælder både forældre til de yngste børn og medarbejdere. Vi har haft en stor udskiftning af personale. Holdet blevet et andet, yngre, nye kvaliteter, nye stærke spillere på banen. Det stiller os i en masse spændende situationer, når vi sammen skal finde ud af, hvordan det nye hold spiller bedst sammen. Vores skole har altid båret præg af udvikling og forandring, og et meget klart blik for det gode børneliv – hvad er den bedste hverdag for de fleste børn. Det ønsker vi også for fremtiden. Vi arbejder i fag, der er under pres, vi behøver bare at åbne en avis for at læse om flugt fra faget. Vi ser også tidligere kolleger, der ikke søger til andre skoler eller børnehaver, men helt skifter fag. Vi skal i fællesskab hjælpe hinanden med at fastholde vores dygtige og dedikerede medarbejdere, og det gør vi bla. ved de tre ting jeg indledte min tale med: tillid, dialog og nysgerrighed.

I forældre er ikke kommet ret meget i børnehaven, i SFO og på skolen i de sidste par år, nu bydes I indenfor igen, og det er virkelig dejligt at se jer. Kom og hils på. Tag en morgensamling med på vejen eller kom forbi og vær med, I må gerne! De ældste elever vil måske betakke sig, men lav en aftale med jeres pædagog eller lærer og vær klar til at give en hånd med, så er I altid velkomne. Vi skal lære hinanden at kende, så vi sammen kan løfte opgaven bedst muligt.

Vi ser børn, der trives godt, og vi ser et stærkt og sundt børnefællesskab, der tager hånd om de kammerater, der i perioder har brug for lidt ekstra. For sådan er det også, ikke alle trives lige godt hele tiden. Det er spændende at lave *ny* børnehave og skole og samtidig holde fast i vores værdier og opsamlede erfaringer. Vi har en oplevelse af, hele tiden at være ude efter de bedst mulige løsninger sammen. Stemningen er rigtig god, vi hjælper hinanden, snakker og griner sammen og fagligheden er hele tiden i spil. Det er også et godt sted at være voksen, og det er et rigtig godt tegn.

En af de måder vi har arbejdet os ind i fællesskabet på, er at skrive en ny skolesang, som vi lige har sunget. Ideen var at indfange hele vores hverdag, værdier og visioner i én sang, på bare 4 minutter.

Alle medarbejdere har været involveret i at finde kernebegreber, og vi har skrevet versene sammen. Sangen vil fremover være en af vores morgensange, og som lyder allerbedst, når hele salen synger med.

Skolens paradoks – eller må skole være træls?

Vi vil understøtte og give tryghed, samtidig vil vi skubbe eleverne ud i det ukendte, hele tiden.

Hver gang et barn eller en ung mestrer en faglig færdighed, beder vi dem om at overskride sig selv, og tage næste skridt. Om det der længdespring, tyske verber, bryde læsekode eller den svære kunst at samarbejde i en gruppe. Læreren bliver aldrig tilfreds, og vil altid bringe det næste på bane. Det er skolens paradoks – altid mere, noget andet, det næste.

Vi ser det som vores opgave at præsentere eleverne for noget andet end det, de ville vælge selv. Derfor kan emner og litteraturvalg ind imellem være mere krævende end det, eleverne selv ville foretrække. Det mener vi, er vores pligt som skole. De skal jo ikke have det, de har i forvejen, men netop overskride deres viden og forestillinger om, hvad de kan. Det gælder både i det faglige og ikke mindst i det sociale og menneskelige arbejde i skolen.

Vi taler meget om, at skolen skal være et trygt og rart sted at være. Vi arbejder målrettet med trivsel, og vi forebygger på alle mulige måder, at børn ikke har det godt.

Der er ikke tvivl om, at børn skal have det godt, eller så godt som muligt. Men betyder det, at vi skal fjerne al modstand? At der ikke vil opstå periodevis ensomhed og håbløshed hos det enkelte barn?

Det koster at blive til den, man bliver. For nogle børn, går det faktisk ret let og uden de næsten mærker det selv, og for andre er det knokkelhårdt arbejde, helt fra de er små og langt forbi grundskolen. Vi kan hjælpe og afhjælpe, men det enkelte menneske skal jo blive til sig selv, og arbejdet skal også gøres af dig selv.

Året ser gået, vi har lært meget. Håbet er at det er børnene der lærer mest, men mon ikke også vi voksne får lært en del, ikke mindst af børnene.

Når vi kigger lidt fremad, så venter 30 års friskolejubilæum, endnu flere renoveringsprojekter, elever der afslutter og andre der begynder, Følfødder der træder de første skovskridt og familier, der på trods af, deres børn er gået ud af skolen for mere end 10 år siden, stadigvæk spiller badminton hver fredag aften. Der er liv i den gamle skole.

Tak til personalet, der igen og igen finder på, holder fast, er generøse og tager fat. Det er så sjovt og meningsfuldt at holde skole, SFO og børnehave sammen med jer. Mangfoldigheden og kompleksiteten i opgaverne er helt vilde, og alligevel falder langt de fleste tandhjul i hak.

Thomas, Inge og Danny skal have stor tak for makkerskab, lederskab og humørskab. Skole, børnehave og SFO sikres udvikling og stabil drift med udgangspunkt i kontoret.

Tak til bestyrelsen for udfordringer og livlige debatter. I er med til at holde os skarpe og vågne. I er optagede af mange dele af skolens virke. Det er et stort og omfattende ansvar, at være i skolens bestyrelse, og jeg håber I mærker forældrenes opbakning til jeres indsats. Gå gerne forbi bestyrelsen, og giv dem et klap på skulderen for deres indsats, det fortjener de.

En særlig tak til Frederikke der har været formand gennem de sidste to år. Du har været med til at udvikle på mødeformer, demokrati og ejerskab i bestyrelse og personale. At have det overordnede ansvar, særligt under corona, har krævet en stor indsats. Personligt håber jeg du bare tager en pause fra bestyrelsesarbejdet, tak for nu. Ida har også valgt, at tjansen er taget, for denne omgang. Tak for din indsats og perspektiver ind i bestyrelsesarbejdet. I har begge pædagogisk baggrund, og det har vi haft glæde af i bestyrelsen. Nu giver I plads til nye kræfter.

Tak til alle I forældre, der hver dag giver os muligheden for at have verdens vigtigste arbejde. 9. klasse får sidste ord i denne omgang:

Midt i travlheden den dag skolefesten, løb af stablen, fangede jeg en gruppe elever fra 9. klasse. Jeg spurgte dem om et par sætninger om deres skoletid, og her er hvad de i hast strøede ud af ærmet:

- Skolefest: Vi har regnet med at bruge meget mere tid, men det kører, vi koordinere, uddelegere og hjælper hinanden. Vi har et kæmpe ansvar.
- Man behøver ikke at tænke over hvem der siger noget i klassen. Man må gerne være dygtig og vise sig lidt- det er et trygt miljø, hvor man gerne må blive klogere og være dygtig. Tilliden er bygget op gennem mange år
- Vores studieture i 6. og 9. klasse. De har været mega-vigtige. Djurs sommerland, museumsture, Klejnerup, Høstmarked.
- Vi husker: Da vi var små, og de store kom med sound-boxen ned på boldbanen – ”solen skinnede altid” bliver sagt med et smil.
- Her skal vi fungere med alle, og det kan være vi bliver lidt overvældede over at komme på kæmpeskoler bagefter. Alle kender navene på alle.
- Afslutning. Det er meget blandet. Jeg glæder mig lidt, men nyder også at være her.
- Forholdet mellem 0. og 9. klasse er unikt.
- Gode ting tager tid – vi bruger tiden sammen, og laver mange ting sammen også på tværs af skolen. Det er virkelig rigtigt.

9. klasse opsummerer med deres egne ord at tillid, dialog og nysgerrighed er en rød tråd på DfH. Jeg er helt tryk ved at de tager vores logo med sig ud i verden, der er både sået frø og sat sejl.

Tak for ordet